

Posudek vedoucího práce k bakalářské práci
„Prevence kriminality mládeže“
obor PSP ETF UK, únor 2006

Autor: Monika Dvořáková
Vedoucí práce: Mgr. Petr Jandejsek

Tématem bakalářské práce Moniky Dvořákové je prevence kriminality dětí a mládeže. Jedná se o významné téma v sociální práci, a navíc je autorka schopná vnést do pojednání svou několikaletou zkušenost s prací v této oblasti. V bakalářské práci shrnuje poznatky o prevenci kriminality a o kriminalitě samotné se zaměřením na preventivní programy. Při tom využívá rozšířené dělení prevence na tři úrovně – primární, sekundární a terciální – a každý typ uvádí na příkladu konkrétního projektu.

Po rozsáhlém úvodu, ve kterém autorka přehledně nastíní tři úrovně prevence kriminality a charakterizuje jim odpovídající cílové skupiny, následuje vlastní práce členěná do třech kapitol. Rozsáhlá první kapitola se věnuje teorii prevence kriminality. Díky přehledu klasifikací prevence, pojednání o vrozených a získaných dispozicích ke kriminalitě, a konečně úloze školy a rodiny v prevenci ji lze považovat za zdařilý úvod do sledované problematiky. Druhá kapitola, výrazně stručnější, vhodně doplňuje teorii o konkrétní, převážně statistické údaje týkající se kriminality mládeže v České republice. Údaje však jsou podány velmi nepřehledně, chybí názorné tabulky a grafy, některá čísla postrádají aktuálnost. Třetí kapitola, co do délky nejrozsáhlejší, představuje tři projekty prevence kriminality – PRAK, PĚT P a LATA, které reprezentují primární, sekundární a terciální prevenci. Nejzdařilejší je popis prvního projektu, kde může autorka čerpat z vlastní zkušenosti. V druhých dvou případech se co do zdrojů informací omezuje autorka téměř výlučně na webové stránky organizací nesoucích popisované projekty.

Autorce se podařilo podat přehledné a systematické pojednání, které může posloužit jako dobrý vstup při počátečním studiu sledované problematiky. Správný důraz klade na vliv rodiny a školy jako nejdůležitějších faktorů v prevenci kriminality dětí (např. oddíly 1.4 a 3.1). Vedle toho si je vědoma, že v průběhu dospívání „rodina ztrácí vliv nad mladým člověkem a do popředí se dostávají vrstevníci“ (s. 54). Proto vhodně začleňuje oddíly 3.2 a 3.3, které se soustředí na prevenci prostřednictvím vrstevnického vztahu.

Práci bohužel nelze hodnotit jako výbornou, a to vedle již zmíněných slabin druhé kapitoly především z toho důvodu, že třetí kapitola většinou zůstává pouze u povrchního popisu projektů prevence a není potřebnou analýzou praxe. To platí zvláště pro projekty PĚT P a LATA. Chybí srovnání jednotlivých projektů, rozbor jejich efektivity (přestože oddíl s názvem metoda hodnocení je u každého projektu přítomný), údaje o počtu klientů, kritické zhodnocení používaných metod s ohledem na teorii popsanou v první kapitole. Tento deficit odráží také příliš stručný závěr celé práce.

Z formálního hlediska je práce zpracovaná poměrně zdařile, její struktura je jasná a přehledná. Internetové citace ovšem postrádají některé předepsané prvky. Rozsah používané literatury je odpovídající v prvních dvou kapitolách, ve třetí je příliš úzký.

Bakalářskou práci doporučuji k obhajobě s hodnocením dobře (C).

Otázka: Jaké formy spolupráce rodiny a školy při primární prevenci kriminality dětí navrhuje?

V Praze dne 16. února 2006
Petr Jandejsek